

ת"פ (באר שבע) 48399-05-13 - מדינת ישראל נ' ח ש א

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 48399-05-13 מדינת ישראל נ' א
בע"ח 50331-10-13 א נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא
מדינת ישראל המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד בת-אל חיים יואל

נגד

הנאשם ח ש א
ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

החלטה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 74(ב) בחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982 [להלן: "**החסד"פ**"], במסגרתה עותר הנאשם להתיר לו לעיין בגיליון הרישום הפלילי של ע.ת. 1 (המתלוננת), שלטענתו הוא חומר חקירה רלוונטי.
2. ברקע הבקשה כתב האישום שהוגש נגד הנאשם והמייחס לו עבירות של איומים, ותקיפה בנסיבות מחמירות כלפי אשתו (המתלוננת - ע.ת. 1).
3. הסנגור ביקש לקבל גם מידע אודות תיקים התלויים ועומדים נגד המתלוננת, לרבות תיקים שנסגרו מחוסר עניין לציבור. לטענת הסנגור, בחקירתה הודתה המתלוננת בעצמה שתקפה את הנאשם ויש במידע המבוקש כדי להעיד על אופיה ומהימנותה של ע.ת. 1.
- המאשימה, מצידה, סירבה להמציא את הרישום הפלילי והמידע המבוקש בטענה שהמידע אינו רלוונטי. הרישום הפלילי הוגש לבית המשפט במהלך הדיון ולצורך הכרעה בשאלה שבמחלוקת. במהלך הדיון צמצם הסנגור את בקשתו לרישום הפלילי של המתלוננת ובאשר לתיקים המב"ד או אלו שנסגרו - צמצם הסנגור את בקשתו רק לתיקי אלימות או מרמה.

דין:

4. סעיף 74(א) בחוק סדר הדין הפלילי קובע כי הנאשם או סנגורו רשאי לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה, וכן ברשימת כל החומר שנאסף, או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום שבידי התובעת ולהעתיקו. סעיף זה מסדיר את זכות הנאשם לעיין בחומר חקירה ושומר על זכותו למשפט הוגן.

השאלה הדרושה הכרעה היא האם הרישום הפלילי של המתלוננת, לרבות תיקים התלויים ועומדים ולרבות חקירות שהסתיימו, הינם בגדר חומר חקירה שלנאשם זכות עיון בו. בהקשר זה נפסק כי המונח "חומר חקירה" יפורש על דרך ההרחבה, לרבות כאשר מדובר בפריפריה של האישום

[בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.2013) וראו גם בש"פ 5881/06 בניזרי נ' מדינת ישראל (7.2.2007)]. מנגד, אין מקום להפוך מונח זה של "חומר חקירה" לאגם גדול המאפשר לסנגור לדוג בו כל שעולה על רוחו.

כאשר קיימת מחלוקת בין הצדדים באשר למידת הרלוונטיות של הרישום הפלילי, שאז יעיין בית המשפט ברישום זה ויכריע האם הוא רלוונטי להגנת הנאשם במקרה הספציפי. ככל שיהיה רלוונטי יגולה, אולם ככל שלא יהיה רלוונטי, יעדיף בית המשפט את השמירה על פרטיותו של העד, ואלו השיקולים כפי שנסקרו בבש"פ 5535/12 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.2013):

"בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, המבחנים נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. על בית המשפט לקחת בחשבון, בין היתר, את השיקולים הבאים, לאו דווקא על פי סדר חשיבותם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר ב"מסע דיג" ספקולטיבי; האם מדובר בתיקים ישנים, מה שמשליך הן על הרלבנטיות והן על משאבי התביעה לאיתור התיקים; הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו; החשש הכללי כי עדים וקרבתנים עבירה יחששו להעיד במשפט; הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים, שייתכן כי מעורבים בתיקים שנסגרו, ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר.

גם לאחר שבית המשפט בחן שיקולים אלה והגיע למסקנה כי הנאשם צלח את כל המשוכות דלעיל, שומא על בית המשפט לבחון אם ניתן להסתפק בפרפראזה בלבד לגבי התיקים שגילויים מתבקש, או שיש להורות על עיון בתיק החקירה עצמו."

5. לטענת הסנגור, רלוונטי הוא כל מה שיכול להעיד על אופיה של המתלוננת ועל מהימנותה, וזאת נוכח חשיבותה של המהימנות להכרעה בתיק שלפנינו.

6. בחנתי את הרישום הפלילי של המתלוננת, כפי שהוגש לבית המשפט. אציין כי למתלוננת רישום פלילי, לרבות תיקי מב"ד שנסגרו בחוסר ראיות. לגבי תיקים אלו, הסכים הסנגור שאין לו צורך בהם. באשר לרישום הנוגע להרשעות שבדין, הרי שאין מדובר בהרשעות הנוגעות לעבירות אלימות כלשהן (כפי שלטענת הסנגור נחשדה המתלוננת), ואף אין כל הרשעה בעבירת מרמה או דומה.

מטעמים אלו, ובשים לב לאישום עצמו, איני מוצא כל רלוונטיות זולת הכפשתה של המתלוננת, ומטרה זו בוודאי שאינה לגיטימית ואינה מצדיקה בנסיבותינו את הגילוי המבוקש.

7. מטעמים אלו, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשע"ד, 15 דצמבר 2013,
בהעדר הצדדים.